

POSTANOWIENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH (...)
z dnia 23 lipca 2018 roku

Przewodniczący: r. pr. Z. P.

r. pr. M. S. (sprawozdawca)

r. pr. A. D.

Protokolant: r.pr. B. J. (1)

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. B. J. (2)

w sprawie zażalenia P. Z. na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. B. J. (2) z dnia 9 kwietnia 2018 roku sygn. akt R.D. 46/18 o umorzeniu dochodzenia

postanawia

1.

na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) utrzymać w mocy w całości zaskarżone postanowienie.

2.

na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu zażaleniowym w kwocie 920,00 zł obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 9 kwietnia 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. umorzyła dochodzenie przeciwko radcy prawnemu S. C.. Zastępca Rzecznika Uznała, iż wobec okoliczności sprawy wystarczającym środkiem dyscyplinującym będzie ostrzeżenie dziekańskie. Z postanowieniem nie zgodził się skarżący P. Z. i wniósł zażalenie na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, domagając się uchylecia postanowienia i nałożenia na radcę prawnego kary dyscyplinarnej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 7 marca 2018r. pan P. Z. złożył skargę na działalność radcy prawnego S. C.. Z treści skargi wynikało, iż w dniu 20 lutego 2018r. radca prawny S. C. sporządził wezwanie do zapłaty skierowane do skarżącego, które zostało mu doręczone w S. w dniu 26 lutego 2018r. W części końcowej pisma radca prawny zawarł stwierdzenie, iż w przypadku zignorowania niniejszego pisma jego klient będzie zmuszony podjąć kolejne kroki na drodze cywilnej i karnej w celu ochrony swoich interesów. Skarżący wskazał, iż zawarcie takiego zapisu nie jest zgodne z zasadami etyki radcy prawnego i złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. W toku dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dopuściła dowody z dokumentów oraz przesłuchania pokrzywdzonego i obwinionego. Przesłuchany w charakterze świadka P. Z. potwierdził okoliczności wskazane w zawiadomieniu. Wskazał, iż w jego

ocenie sformułowania zawarte w wezwaniu do zapłaty stanowią groźbę postępowaniem karnym, za co w jego ocenie radca prawny powinien zostać ukarany. Przesłuchany w charakterze obwinionego radca prawny S. C. potwierdził fakt sporządzenia i skierowania do P. Z. wezwania do zapłaty, które w treści zawierało sporne sformułowania. Radca prawny wyjaśnił, iż jego zamiarem w żadnym razie nie było kierowanie gróźb pod adresem skarżącego, a jedynie przekazanie informacji o krokach prawnych, jakie zamierza podjąć jego klient. W ocenie radcy prawnego jego twierdzenia nie powinny być zinterpretowane tak szeroko. Stanowisko to potwierdził dodatkowo w odpowiedzi na odwołanie z dnia 23 lipca 2018 r.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż prawidłowa jest kwalifikacja zachowania radcy prawnego jako przewinienia dyscyplinarnego polegającego na nienależytym wykonywaniu obowiązków zawodowych poprzez groźenie postępowaniem karnym w wezwaniu do zapłaty z dnia 20 lutego 2018r., skierowanym do P. Z. (doręczonym w dniu 26 lutego 2018r. w S.). W wezwaniu bowiem wyraźnie wskazane było, iż klient radcy prawnego będzie zmuszony podjąć kroki na drodze karnej w celu ochrony swoich interesów. Radca prawny tym samym dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. z 2016 r. poz. 233) w zw. z art. 38 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W ocenie Sądu, w świetle okoliczności sprawy, a także wobec postawy obwinionego, trafna była decyzja Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia i odstąpienie od wniosku o ukaranie. Sąd zgadza się, że udzielenie ostrzeżenia przez Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych we W. będzie wystarczającym środkiem dyscyplinującym dla radcy prawnego S. C. bez potrzeby wymierzenia kary dyscyplinarnej. W pełni bowiem przekonujące jest stanowisko obwinionego, który składając wyjaśnienia i odpowiedź na odwołanie nie kwestionował popełnionego czynu, natomiast wskazywał na wątpliwości interpretacyjne i na motywy swojego postępowania, którymi była chęć przekazania informacji kontrahentowi jego klienta co do planowanych działań w razie braku spłaty zobowiązania. Sąd dał wiarę twierdzeniom obwinionego, iż jego zamiarem nie było w żadnym wypadku groźenie adresatowi wezwania postępowaniem karnym. Sąd, podobnie jak Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, wyraża przekonanie, iż radca prawny zostanie poprzez ostrzeżenie dziekańskie odpowiednio „zdyscyplinowany” i w przyszłości będzie bardziej ostrożny w formułowaniu swoich wystąpień, a podobne przypadki nie będą miały już miejsca. Ocenę tę uzasadnia postawa obwinionego, który stawiał się na posiedzenie Sądu i w odpowiedzi na odwołanie skarżącego zajął postawę, którą Sąd odczytuje, jako dającą dobre rokowania na przyszłość. Przemawia za tym w szczególności przyznanie się do czynu oraz okoliczność, iż jest to pierwsze przewinienie zawodowe radcy prawnego S. C..

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznał, że nie budzi wątpliwości pozytywna prognoza kryminologiczna radcy prawnego i orzekł jak na wstępie.

Odnosnie kosztów postępowania, wobec utrzymania w mocy postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, Sąd w punkcie II postanowienia na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zd. 2 ustawy o radcach prawnych zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 920 zł obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych we W..

Na powyższe postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy (art.426 kpk w zw. z art. 465 kpk i art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych).